

TÓTH BÉLA
(1929-2021)
Az Iszkaszentgyörgyi Általános Iskola igazgatója
1966 -1979

Készült: Iszkaszentgyörgy, 2018. április 20.

Írta: Szonn Ibolya Mária, nyugalmazott iskolaigazgató

„El tud-e végezni egy ember annyi munkát, mint egy ló? Van egy egyenes, mindkét végén nyitott tág cső. Egyik végén benéz a Pista, másikon a Jancsi, mégsem látják egymást. Mi az oka?”

Törhetjük a fejünket, de vajon hányan tudják a helyes választ megadni ezekre a kérdésekre?

Magam is elgondolkoztam rajta, amikor felkerestem Tóth Béla bácsit, iskolánk nyugalmazott igazgatóját és feleségét Kékes Szabó Ibolya nénit. S ahogy ez pedagógusoknál elkerülhetetlen, néhány perc beszélgetés után már témánál is voltunk: iskola, gyerekek, tanítás, fizika, matematika, filozófia, és máris az előbbi kérdéseket tette fel példa gyanánt Béla bácsi.

„A helyes választ nem tudjuk megadni, ha kimarad a gondolkodásunkból az idő, mint fizikai dimenzió.” - folytatta.

Aki nem ismeri, a feltett kérdésekből rögtön sejti, hogy igazi vérbeli fizikussal, matematikussal találkozott.

Tóth Béla 1966-tól az Iszkaszentgyörgyi Általános Iskola igazgatója, matematika fizika szakos tanár. Szegeden gyakornok, majd tanársegéd volt a Tanárképző Főiskola matematika szakán. Feleségével, Ibolya nénival ott ismerkedett meg, aki orosz szakon végzett. Két fiúgyermekük született, Tóth Béla és Tóth László. A Fejér megyei Kislángra kerültek, majd onnan költöztek ide Iszkaszentgyörgyre.

Kinevezésekor az előzetes hírek nem voltak túl biztatóak. Pojányi János iskolaigazgató halála után fél évvel beleszöppent egy ismeretlen tantestületbe, egy új helyzetbe.

Kis idő elteltével egyre több feladatot kapott a község közéletében, tanácsstaggá választották, majd a végrehajtó bizottság elnökhelyettese lett olyan időszakban, amikor a tanácselnök közel egy éven át beteg volt. Tagja volt az Úttörőelnökségnek, a Tudományos Ismeretterjesztő Társaság vezetőségének, fizikatanári munkaközösség-vezető, és Művelődési Ház igazgató.

Irányította kastélyiskolánk első nagy állami pénzből történő felújítását. Felesége mindvégig komoly segítőtársa volt. Az orosz nyelv mellett rajzot, éneket, gyakorlati foglalkozást és testnevelést tanított, irányította az osztályfőnöki munkaközösséget, Vöröskeresztes titkár és polgári védelmi felelős is volt.

A nyári szünidőben vándortáborokat szerveztek a Bakony és Vértes túraútvonalon, egyenként 120 km-es gyaloglással. Másnaponta 20-24 km-t tettek meg, cipelve az összes úticsomagot. Indulás előtt egy héttel próbamenetet tartottak. Lemérték mindenkinek a csomagját, ami nem lehetett több 10-12 kg-nál. Sok kedves emlékük közül felidéztek Palkovics Miklóshoz kötődőt: a kisebbik gyereke, aki végzős diák volt ezidőtájt, kitartóan cipelt két palacsintasütőt 120 km-en keresztül azért, hogy valamelyik este palacsintát ehessenek.

Amerre jártak, építettek, javítottak, melynek nyoma még ma is megtalálható a táborok gondnoki vendégekönyveiben. Utolsó táborukat Bakonybélbe szervezték ez már álló csapattábor volt.

Az iszkaszentgyörgyi iskolában eltöltött idejük alatt az iskolánk tanulóinak tanulmányi és fegyelmi helyzetét tekintve már ekkor is a megye legjobb intézményei közé tartozott.

1966-1979-ig volt az iskola igazgatója, ekkor a fizika tantárgy oktatásának Fejér megyei szakfelügyelői feladatainak ellátására kérték fel. Szakfelügyelősége mellett nyugdíjba vonulásáig, 1990-ig iskolánk fizika, matematika és számítástechnika tanára, és további két évig óraadó tanára volt.

Büszkék lehetünk arra, hogy a megyében két iskola kezdte el ebben az időben a számítástechnika oktatását elsőként s ezek közül a mi iskolánk volt az egyik. A minisztérium lehetővé tette a tantárgy oktatását fakultációs óra keretében. Béla bácsi volt iskolánk első számítástechnika tanára. Igaz a körülmények a maiakhoz nem hasonlíthatók, hiszen először egyetlen gépünk volt, ma már talán nem is emlékszik rá senki. Egy „Prímó” márka nevű szenzoros érzékelésű gép. Érintésre érzékelt, melyhez szintén kedves kis történet kötődik. Udvaros Arankával történt, hogy könnyű, vékony termetű kicsi lányként hiába nyomta meg a billentyűt, a gép nem érzékelt. Mit tesz erre egy fizika tanár? Vezetéket tekert a kislány ujjára, leföldelte és a technika új csodagépe már működött is.

Ibolya néni és Béla bácsi több évtizedes, igényes munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy az iskola jóhíre és a benne folyó nevelő-oktató munka színvonala folyamatosan erősödjön, fejlődjön. Ennek és a közéletben végzett munkásságuk elismerésére határozott a képviselő-testület az Iszkaszentgyörgyért Emlékérem adományozásáról.